AMBROSIASTER

2. Viertel 12. Jh.

Seite 103v

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36531
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

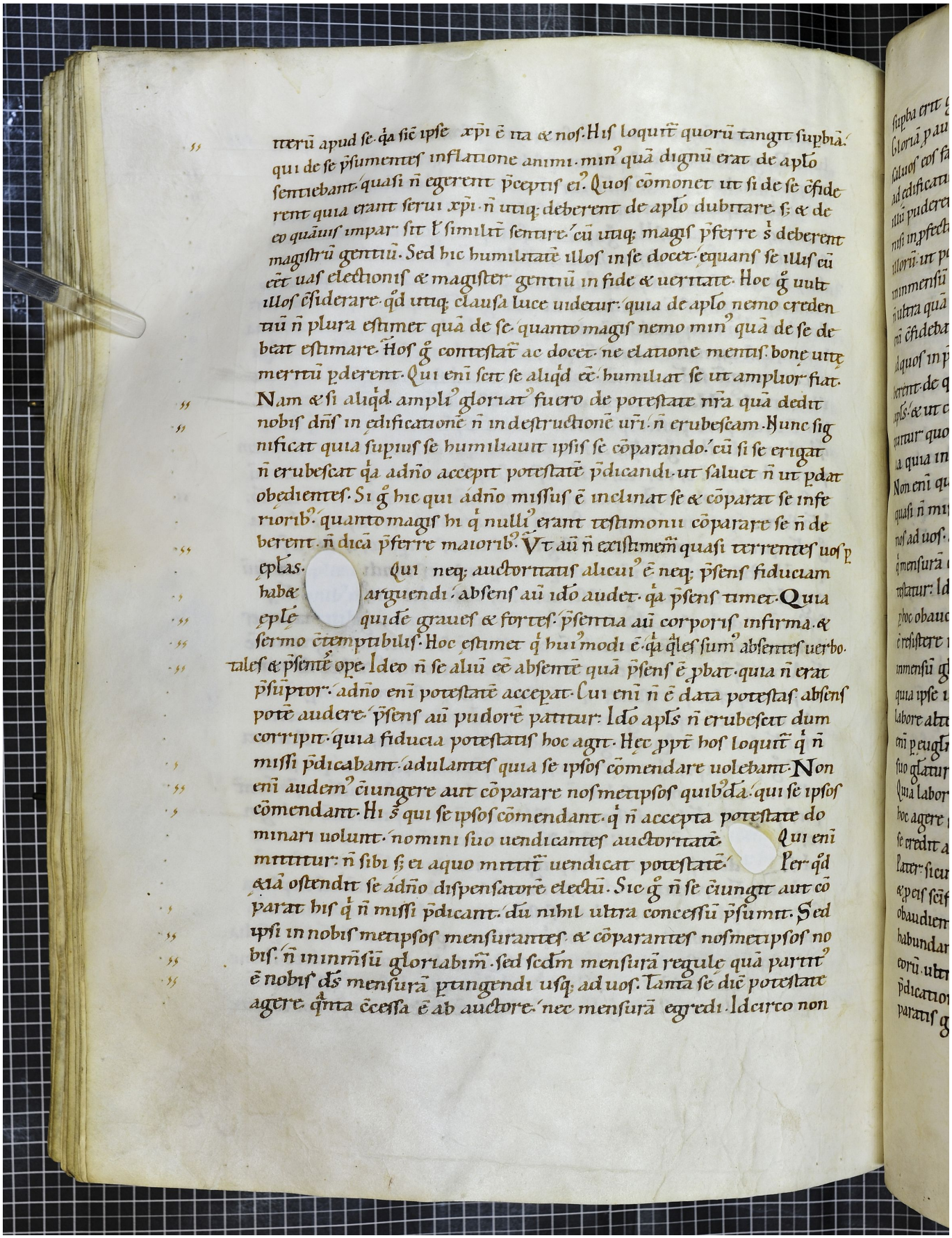

tterũ apud se. q̃a sic ipse xpi ẽ ita & nos. His loquit̃ quorũ tangit supbia.
qui de se p̃sumentes inflatione animi. min⁹ quã dignũ erat de aplo
sentiebant. quasi ñ egerent p̃ceptis ei⁹. Quos cõmonet ut si de se ẽfide
rent quia erant serui xpi. ñ utiq; deberent de aplo dubitare. s; & de
eo quãuis impar sit. l similit̃ sentire. cũ utiq; magis p̃ferre s̄ deberent
magistrũ gentiũ. Sed hic humilitatẽ illos in se docet. equans se illis cũ
eẽt uas electionis & magister gentiũ in fide & ueritate. Hoc g̃ uult
illos ẽsiderare. q̃d utiq; clausa luce uidetur. quia de aplo nemo creden
tiũ ñ plura estimet quã de se. quanto magis nemo min⁹ quã de se de
beat estimare. Hos g̃ contestat̃ ac docet. ne elatione mentis. bone utq;
meritũ pderent. Qui enĩ sett se aliq̃d eẽ. humiliat se ut amplior fiat.
Nam & si aliq̃d ampli⁹ gloriat⁹ fuero de potestate nr̃a quã dedit
nobis dn̄s in edificationẽ ñ in destructionẽ uri. ñ erubescam. Hunc sig
nificat quia supius se humiliauit ipsis se cõparando. cũ si se erigat
ñ erubescat q̃a adño accepit potestatẽ p̃dicandi. ut saluet ñ ut pdat
obedientes. Si g̃ hic qui adño missus ẽ inclinat se & cõparat se infe
rioribus. quanto magis hi q̃ nulli⁹ erant testimonii cõparare se ñ de
berent. ñ dicã p̃ferre maoribus. Vt aũ ñ existimem̃ quasi terrentes uos p
eplas. Qui neq; auctoritatis alicui⁹ ẽ neq; p̃sens fiduciam
habẽ arguendi. absens aũ ido audet. q̃a p̃sens timet. Quia
eple quidẽ graues & fortes. p̃sentia aũ corporis infirma. &
sermo ẽtemptibilis. Hoc estimet q̃ hui⁹ modi ẽ. q̃a q̃les sum⁹ absentes uerbo.
tales & p̃sentẽ ope. Ideo ñ se aliũ eẽ absentẽ quã p̃sens ẽ pbat. quia ñ erat
p̃suptor. adño enĩ potestatẽ accepit. Cui enĩ ñ ẽ data potestas. absens
potẽ audere. p̃sens aũ pudorẽ patitur. Ido apls ñ erubescit dum
corripit. quia fiducia potestatis hoc agit. Hec ppt̃ hos loquit̃ q̃ ñ
missi p̃dicabant. adulantes quia se ipsos cõmendare uolebant. Non
enĩ audem⁹ ẽiungere aut cõparare nos metipsos quib⁹dã. qui se ipsos
cõmendant. Hi s̄ qui se ipsos cõmendant. q̃ ñ accepta potestate do
minari uolunt. nomini suo uendicantes auctoritatẽ Qui enĩ
mittitur. ñ sibi s; ei a quo mittit̃ uendicat potestatẽ. Per q̃d
eã ostendit se adño dispensatorẽ electũ. Sic g̃ ñ se ẽiungit aut cõ
parat his q̃ ñ missi p̃dicant. dũ nihil ultra concessũ p̃sumit. Sed
ipsi in nobis metipsos mensurantes. & cõparantes nos metipsos no
bis. ñ in inm̃sũ gloriabim̃. sed sedm̃ mensurã regule quã partit⁹
ẽ nobis ds̄ mensurã pꝛtingendi usq; ad uos. Tanta se diẽ potestate
agere q̃nta ẽcessa ẽ ab auctore. nec mensurã egredi. Idcirco non